

Ugyanis a legújabb törvényalkotás úgy az alanyi, mint a tárgyi adókra nézve az adóbevallást teszi az adókimutatás alapjává s a bevallás beadására meghatározott határidőnek elmulasztását szigorú büntető szabályokkal (10 százalékos bírság, kétszeres vagyoadó, stb.) sújtja. Amidőn tehát az adózó fél az ilyen szigorú büntetőjogi szankcióval ellátott határidő elhárítását kéri, ez reá nézve kivételes elbánást és kedvezményt jelent.

A katonai házassági járadék ajándékozása esetén úgy az ajándékozás, mint a bekebelezési illeték a lekötött évi járadék háromszoros összege után jár. (118. számú jogegységi megállapodás.) A katonai nősülési szabályzat szerint, az álláshoz illő életmód javítására szolgáló óvadékot nem a házasság tartamára, vagy valamelyik házastárs haláláig, hanem az óvadéki kötelek tartamára kell lekötöni és biztosítani.

Az óvadéki kötelek tartama pedig az említett nősülési szabályzat 23. §-a értelmében a legteljesebb mértékben bizonytalan.

Az ill. díj. 57. tételének rendelkezései szerint az illeték alapjának megállapítására a bélyeg- és illetékszabályok 85—87. §-ának rendelkezései irányadók.

Ezek a szakaszok azonban csak arra az esetre rendelkeznek, ha az évjáradék életfogytig, vagy 10 évnél hosszabb vagy rövidebb, de meghatározott időre van kikötve.

Nem rendelkeznek azonban arra az esetre, ha a járadéki fizetési kötelezettség időtartama bizonytalan. Kétségtelen tehát, hogy ilyen esetben ezeknek a szakaszoknak alkalmazásáról szó nem lehet, hanem az illeték alapját a visszatérő szolgáltatások értékeléséről rendelkező 61. §. alapján kell meghatározni.

A 61. §. e) pontja szerint pedig bizonytalan időre terjedő szolgáltatásoknál az illeték alapjául az évi szolgáltatás háromszoros összege szolgál.

A bejegyzési illeték az ill. díj 57. tétel rendelkezése szerint a biztosított jog értékéhez képest jár. A biztosított jog értéke a fent kifejtettek szerint abban az esetben az évi járadék háromszoros összege lévén, a bejegyzési illetéket is csak ettől az összegtől lehet követelni.

Az okiratok megsemmisítése iránti eljárásban az 1920 évi XXIV. t.-c. 30. §-ának 4-ik bekezdése alapján járó illetéket a Pp. 749. §-ában említett kérvényben kell leróni. (120. számú jogegységi megállapodás.) Az 1920. évi XXIV. t.-c. 30. §-ának 4. bekezdése azt rendeli, hogy az okiratok megsemmisítése iránt indított eljárásban a határozati illetéket a megsemmisítés iránt benyújtott kérvényeken kell leróni.

Ennek a rendelkezésnek következtében kérdésessé vált az, hogy melyik az a kérvény, amelyiken a határozati illetéket leróni kell: azon-e, amelyiket az eljárás megindításakor benyújtni (Pp. 749. §.) vagy pedig azon, amelyiket abból a tételből, hogy a bíróság a megsemmisítést határozatilag kimondja, még külön be kell adni (Pp. 753.)?

A törvénykezési illetékről szóló 1914. évi XLIII. t. c. sem tartalmaz ebben a kérdésben kifejezett rendelkezést. Azonban ez a törvény a peren kívüli eljárás bizonyos kategóriáiban olyképp rendelkezik, hogy a fizetési meghagyásos eljárásokban, a fizetési és biztosítási meghagyás illetéket, továbbá a közjegyzői okirat alapján végrehajtást rendelő végzések után járó illetéket a kérvényre, vagy a kereset első példányára kell ragasztani.

A törvény emé rendelkezéseinek az okirat megsemmisítési eljárásra is kiterjeszthető helyes magyarázata tehát csak az lehet, hogy a határozati illetéket az okiratok megsemmisítése iránt indított eljárásokban is az eljárás megindítása iránt benyújtott kérvényben kell leróni, amit annál inkább ki kellett mondani, mert a Pp. 756. §. értelmében előterjesztendő egyszerű kérelem benyújtására tulajdonképp csak azért van szükség, mert az elveszettnek hitt okirat közben megkerülhetett, vagy a tényleg elveszett okiratot megtaláló közben a felhők bemutathatta, tehát ezen célszerűségi okból való megisméltése az eljárás megindítása iránt benyújtott kérelemnek.

Az okiratok másolata alapján is az okirati vagy jogügyleti illetékért lehet leletet felvenni, illetőleg annak alapján ilyen illetéket kiszabni, ha a másolaton nincs adat arra, hogy az eredeti okirat illethekezés végett bemutatott vagy azon az illetheke leroyatott. (150. számú jogegységi megállapodás.) Igaz, hogy az ill. díjjegyzék 69. tételéhez tartozó jegyzetek 1. pontja kimondja azt,

hogy a felek által készített másolatok csak akkor illethekekötölesek, ha azok bélyegköteles beadványhoz vagy jegyzőkönyvhoz mellékeltek és ezen esetben a mellékletekre megszáboft illetheke alá esnek;

és csak a feltélesen mentes vagy a külföldön kelt okiratok egyszerű másolatai használatánál írja elő azt:

hogyha azokra dly hivatalos bizonyítvány nincs vezetve, hogy az eredeti okirat bekövetkezett hivatalos használat miatt szabályszerű bélyeggel ellátott, vagy ha a fél az eredeti okiratot előnem mutatja, akkor a másolatért az az illetheke fizetendő, mely az eredetiért járt.

és ezekből azt lehetne következtetni, hogy más esetben az egyszerű másolatok alapján az eredeti után járó illethe-